

‘Hand-vaardig... timmer erop los?!?’

Eens in de maand sta ik met Kexpo op een streekmarkt. Altijd gezellig en vaak verrassend. De uitdaging zit hem voor mij in het ontwikkelen van een goeie mix aan workshops. Vaak doe ik een workshop met leer bewerken en met hout. Allebei de workshops vragen van kinderen dat ze een hamer ter hand nemen. Soms een zaag. Dit tot groot plezier van de omstanders.

Voor deze keer had ik iets bedacht met ‘Spijker Art’. Kort door de bocht, je hebt een houten plankje daarop maak je een tekening en die spijker je vol. Voor wie denkt dat dit vooral jongens aantrekt, die zou eens moeten komen kijken...

Vandaag overkomt me wel iets heel bijzonders... een vriendin is er ook. Ze biedt workshops met kralenketting rijgen aan. Haar dochtertje, een vlotte meid van nog geen vijf, helpt de hele dag mee. In de ochtend heeft ze me al gevonden. Een setje blauwe ogen kijken me aan van onder het lichtblonde haar. ‘Annelies? ... Mag ik dat ook doen?’ zegt ze. Terwijl ze wijst naar de hamers en plankjes. ‘Dat moet je met mama overleggen.’ En ze scharrelt weer weg.

De middag rolt zich uit en het blijkt een, voor mij, rustige dag. De kinderen, die er zijn, willen allemaal spijkeren. Hier en daar helpt een papa of mama. Van naambordjes tot spijkerharten wordt er op losgeslagen. Ieder heeft zo zijn voorkeur voor soort spijker, ronde kop of koperkleurig. Een van de kinderen heeft bedacht dat je de tekst op je plankje ook kunt versieren met stift. Op een testplankje worden de kleuren uitgeprobeerd.

Mijn vriendin is druk aan het rijgen met wat meiden, als haar dochter naar me toekomt. ‘Mag ik dat ook doen?’ vraagt ze voor een tweede keer. Terwijl ze verlangend naar de hamer kijkt en mij een prachtig geschminkte wang toedraait. Ik kan de verleiding niet meer weerstaan, een prinses die wil timmeren. Heerlijk!

Het proefplankje moet eraan geloven. Ik krijg een spijker in mijn hand gedrukt. Terwijl de prinses op haar knieën er eens goed voor gaat zitten. Een paar ferme slagen verder zijn mijn vingers nog in tact, maar met ontzag kijk ik naar de kracht waarmee dit kleine kind slaat. 99% van de slagen is raak en ze hamert alsof ze nooit iets anders heeft gedaan. Zeldzaam, voor zo’n jong kind. Een prinses met gouden handen!

Haar moeder heeft in de gaten dat haar dochter lekker aan de slag is en komt kijken. Ik laat het meisje zelf een spijker vasthouden. Grote angstige ogen groeien in het gezicht van moeder, ‘Ik vind dit heel eng’, zegt ze. Op het gezicht van dochter geen spoor van onzekerheid. Onverstoorbaar gaat ze verder. Met beheerste korte slagen slaat ze de spijker zo vast tot ze hem niet meer hoeft vast te houden. Waarna ze met lange slagen de spijker het hout in jaagt. Lachend laat ik moeder zien hoe hard haar dochter kan timmeren.... De keren dat ze miste zitten de deuken in het plankje. Een onvervalste Power Prinses, die ongetwijfeld voor haar verjaardag van mij een hamer met roze, glitter strik gaat krijgen.